

संयुक्त राष्ट्रसंघीय महासचिवको स्वकीय प्रतिनिधि इयान मार्टिनको प्रेस विज्ञप्ति

माघ १२, २०६३

म हालसालै तराईमा घटेका मृत्यु, चोटपटक तथा जनधनको क्षतिबाट मर्माहत भएको कुराबाटै थाल्छु। साथै संयुक्त राष्ट्रसंघबाट यी सबै घटनाहरूप्रति व्यक्त गरिहो चिन्ताबारे पनि जानकारी गराउन चाहन्छु। वास्तवमा यो कुराको सम्बोधन गर्नु राष्ट्रिय दायित्व हुन आउँछ। तर म सबै दलहरूलाई हिंसा त्याग्न आग्रह गर्ने र धैर्यता प्रवर्द्धन गर्नेहरूसँगै छु। मेरो कार्यालयको भूमिका संविधान सभाको स्वतन्त्र तथा स्वच्छ प्रकृत्यालाई सघाउनु रहेको छ। तर तराईमा स्थिति कायमै रहेमा अथवा बढ्दै गएमा हामीले सहमति गरेअनुसारको कार्यतालिकाअनुसार गर्ने सो प्रयासहरू खलबलिन सक्छ। साथै महासचिव वान की मूनले पौष २५ (जनवरी ९) मा सुरक्षा परिषदसमक्ष व्यक्त गरेका शब्दहरू सम्झन चाहन्छु, “यदि नेपाल शान्ति प्रकृत्यामा परम्परागत ढंगले शान्ति प्रकृत्यामा र निर्वाचनमा, त्यस्तै संविधान सभाका विचारहरूमा सीमान्तीकृत समूहहरूलाई सार्थक ढंगले समावेश गर्न विफल भएमा राष्ट्रले आफ्ना जनताहरूको तागत तथा परिकल्पनालाई साकार गर्ने महत्वपूर्ण अवसर गुमाउनेछ।”

माघ ९ (२३ जनवरी) मा संयुक्त राष्ट्रसंघीय सुरक्षा परिषदले नेपालको शान्ति प्रकृत्यामा सघाउनका लागि परिषद्को प्रस्ताव संख्या १७४० मार्फत् औपचारिक ढंगले तथा सर्वसम्मतिबाट नेपालमा एक आयोगको स्थापना गरेको बारे तपाईंहरूलाई थाहा नै होला। नेपालस्थित संयुक्त राष्ट्रसंघीय आयोग-अन्मिन-लाई लडाकूहरूका हातहतियार तथा सैन्यहरूको अनुगमनका साथै संविधान सभाको निर्वाचनमा सघाउने एवं सोको अनुगमन गर्ने अधिकार प्रदान गरिएको छ। आयोगको अवधि बाह्र महिनाका लागि तोकिएको छ। तर यसको अर्थ अधिकृतहरू आफ्ना निर्धारित कार्यभन्दा बढी समय नबस्ने कुरा प्रष्ट्याउन चाहन्छु। उदाहरणका लागि निर्वाचन अधिकृतहरू निर्वाचन सम्पन्न भइसकेपछि अथवा हतियार तथा सैन्यहरूको अनुगमनको आवश्यकता नभएपछि उनीहरू यहाँ बसिरहने छैनन्। प्रस्तावअनुसार सो अधिकार सरकारको आग्रहबमोजिम समाप्त अथवा विस्तार गर्न सकिन्छ।

सुरक्षा परिषदको प्रस्तावले मिसनका लागि पूर्ण बजेटको ढोका खुला राखेको छ । यसको स्वीकृतिका चरणहरूका लागि केही साता लाग्न सक्छ । तर हामीले थप अधिकृत नियुक्त गर्नुभन्दा अगाडि तथा आवश्यक बन्दोबस्ती जुटाउनका लागि अन्तिम स्वीकृति पर्खिरहनु पर्दैन । त्यसका लागि हामी उपलब्ध ९३ लाख डलरकै परिचालन गर्नेछौं । बुधबार संचार तथा इन्जिनियरिंग उपकरणहरूसहितका दुईटा ठूला हवाईजहाज काठमाण्डौ उत्रनुका साथै प्रथम दुई हेलिकप्टर अवतरण गरे भने थप विमान शनिबारसम्म आउने अपेक्षा गरिएको छ ।

यसैबीच माओवादी सैन्य लडाकू तथा तिनका हतियारहरूको दर्ता कार्य माओवादी सैन्य बस्ने मुख्य अस्थायी शिविर स्थल चितवन तथा नवलपरासीमा आरम्भ भइसकेको छ । सो सम्बन्धमा हाम्रा हतियार अनुगमनकर्ताहरू, अन्तरीम कार्यदल तथा संयुक्त राष्ट्रसंघीय विकास कार्यक्रमका दर्ता टोलीहरूबीच राम्रो सहयोग रहिआएको छ । विशेषगरी माओवादी सैन्य कमाण्डरहरूको पनि सहयोग प्राप्त भएको छ । आजसम्ममा हामी दुवै स्थलका साथै सम्बन्धित स्याटलाइट स्थलहरूका सबै लडाकूहरू दर्ता गरिसक्ने आशा गर्दछौं । हतियारहरूको कसरी अभिलेख राखिँदैछ भन्ने प्राविधिक कारणले तिनको दर्ता केही बेर रोकिएको थियो । हामीलाई सो कुरा अगावै निराकरण भइसकेको लागेको थियो । तर सोको अन्तिम छिनोफानो आज बिहान मात्र अध्यक्ष प्रचण्ड, डा. भट्टराई तथा कमाण्डर पासाङ्सँग मेरो तथा जनरल विल्हेल्मसनको भेटघाटपछि भयो । त्यसपछि त्यस सवालसम्बन्धी प्रस्ताव बुझिएको छ भनी यकीन गर्न जनरल विल्हेल्मसन तथा कमाण्डर पासाङ हेलिकप्टरबाट दुवै अस्थायी शिविर स्थलहरूमा जानु भयो र मलाई यो कुरा बताउन पाउँदा खुसी लागेको छ कि जनरल विल्हेल्मसनले खबर गर्नुभए अनुसार हतियार दर्ता गर्ने काम भखेरै पुनः प्रारम्भ भइसकेको छ ।

हामीले केही समय गुमाए पनि टोलीहरूले पनि अनुभव बटुल्दै छन् र उनीहरूले आइतबारसम्ममा उपरोक्त दुवै स्थलमा दर्ता प्रकृया सम्पन्न गरी पश्चिमका तीन अस्थायी शिविरहरू: रोल्पा, सुर्खेत तथा कैलालीतर्फ लाग्ने आशा गर्दछौं । अन्त्यमा उनीहरू पूर्वका दुई स्थलहरू, सिन्धुली एवं भापातर्फ अग्रसर हुनेछन् । यी स्थलहरूमा दर्ता कार्य द्रुतगतिले अगाडि बढ्नु पर्ने हो तर अहिले नै हतियार भण्डारणको काम कहिलेसम्म सम्पन्न हुने हो भन्ने कुरा म अड्कल गर्न सकिदैनः सो कुरा अब संयुक्त राष्ट्रसंघमाथि भर नपरी हाम्रा टोलीहरूमा संलग्न अधिकृतहरूको प्रस्तुतिमाथि भर पर्दछ ।

मैले पछिल्लो प्रेस सम्मेलनमा उल्लेख गरेअनुसार योचाहिँ हतियार तथा लडाकूहरू दर्ता गर्ने पहिलो चरण मात्र हो । हरेक लडाकूसँग सम्बन्धित थप विस्तृत जानकारी दोस्रो चरणमा संकलन गरिनेछ, जसले गर्दा प्रथम चरणमा प्रदान गरिएको सूचना प्रमाणीकरण गर्न सघाउने छ । प्रथम चरण सम्पन्न भएलगत्तै हामी सीधै दोस्रो चरणमा प्रवेश गर्नेछौं ।

हाल नेपालमा ४० जना राष्ट्रसंघीय हतियार अनुगमनकर्ताहरू कार्यरत छन् । ती सबै तालिमप्राप्त छन् र अनुगमन प्रक्रिया अघि बढाउनका लागि आ-आफ्ना क्षेत्र अथवा प्रधान कार्यालयमा परिचालित छन् । संयुक्त राष्ट्रसंघीय अनुगमनकर्ताहरूको पूर्ण संख्या १८६ नपुगेसम्म तिनको निरन्तर वृद्धि भइरहनेछ । हाल अनुगमनकर्ताहरू क्यानाडा, फिनल्याण्ड, ग्वाटेमाला, जोर्डन, इण्डोनेसिया, नाइजेरिया, नर्वे, रुस, स्लोभाकिया, स्वीट्जरल्याण्ड, टर्की तथा येमनबाट आएका छन् । सोका लागि हामीलाई अधिकृत तथा अन्य सहयोगहरू प्रदान गर्ने अथवा थप अधिकृत नियुक्त गर्ने बेलामा सो प्रदान गर्न इच्छुक रहेका सदस्य राष्ट्रहरूप्रति आभारी छौं ।

वास्तवमा अन्तिमले राष्ट्रिय निर्वाचन आयोगलाई आफ्ना कार्यहरू सम्पन्न गर्न, निर्वाचनको कानूनी व्यवस्थापन, मतदाता शिक्षा र मतदाता नामावली अद्यावधि गर्ने सम्बन्धमा प्राविधिक सल्लाह तथा सहयोग प्रदान गर्ने काम जारी राखेको छ । हामीसँग नेपालमा अहिले ६ जना निर्वाचन सल्लाहकारहरू छन् । नयाँ सल्लाहकारहरू भने नियमित थपिँदै छन् । केही चाहिँ भोलि नै आउँदै छन् । यसै साता प्रमुख निर्वाचन आयुक्तले मेरा वरिष्ठ निर्वाचन सल्लाहकार र मलाई मतदाता नामावली अद्यावधिसम्बन्धी प्रक्रिया निरीक्षण गर्न काठमाडौँनजिकका स्थानहरूमा हार्दिक आमन्त्रित गरेका थिए र हामी छोटै समयमा भएका तयारीहरू देखी प्रभावित भएका छौं ।